

Pont de roca al sostre

Llaçar pont de roca i començar el flanqueig

Llaçar estalagmita

Sortir de la reunió mirant enfora

Superar uns bloc per la paret de Mordor i fem la reunió just després

Flanqueig impressionant

Sortir per dalt per un forat just passat el darrer pont de roca

Passada la figuera escalar bàsicament en placa per la paret del Cilindre

30m

30m

30m

R3

R2

R1

V

IV+

IV+

IV

IV

III

Paret del Cilindre
Xemeneia Carles Andrés (V, 90m)
Primera ascensió:
 J. Vidal i J.E. Farreny (agost de 1974)
Material:
 8 cintes exprés, una plaqueta recuperable i vagues per savines i ponts de roca

La Carles Andrés és una espectacular xemeneia que separa la paret del Cilindre de la paret de les Xinxetes. Profunda, ampla i amb un flanqueig final apoteòsic amb tot el buit sota els peus, desprèn lògica i classicisme de dalt a baix. La via es troba poc equipada, però farem amb unes quantes vagues per llaçar ponts de roca. Vam tenir la sort de repetir-la amb un dels seus aperturistes, en Jordi Vidal, que ens va anar desvetllant tots els secrets i les emocions d'aquesta magnífica i poc repetida via.

- Via: Xemeneia Carles Andrés
- Zona: Sant Llorenç de Montgai – El Cilindre
- Dificultat: V (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 90 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via poc equipada
- Material: 8 cintes exprés, una plaqueta recuperable i vagues per savines i ponts de roca
- Orientació: Sud-est
- Valoració:****

Aproximació:

Des de Balaguer hem de prendre la carretera direcció Tremp (C-13). Abans d'arribar al poble de Camarasa trobem un desviament a mà esquerra direcció a Sant Llorenç de Montgai (LV-9047). Hem de seguir per aquesta carretera direcció Sant Llorenç. Quan veiem el Cilindre aparcem just davant de la paret. Trobarem un corriol que puja fent ziga-zagues direcció a l'evident xemeneia que formen la paret del Cilindre i la paret de les Xinxetes. La nostra via s'introdueix a la xemeneia.

L1(IV)

Un inici molt selvàtic i d'aspecte descompost ens dona la benvinguda però no em de desanimar-nos: l'entrada enganya. Hem d'anar ascendint i entrant dins la xemeneia, però mai fins a encastar-nos. Avançarem per terreny fàcil i cada cop més net en tècnica de X fins que arribem a uns blocs empotrats. Per superar-los ho farem posant-nos d'esquena al Cilindre i escalant el pany de paret que tenim davant. Un cop sobre els blocs farem la primera reunió. Hi ha un burí sense plaqueta i una fissura que ens permet col·locar un friend mitjà si volem muntar la reunió sobre dos punts. El lloc per la reunió és un còmode replà. 30 metres.

L2(IV+)

Sortim de la reunió en X mirant cap a fora fins que ens trobem a l'alçada d'una petita figuera. En aquest punt ens situem mirant a la paret del Cilindre i escalem en placa. La roca hi és força bona i si volem podrem col·locar algun friend o tascó pel camí. Quan s'acaba la verticalitat arribem a un nou replà. On trobarem una expansió i un pont de roca per muntar la segona reunió. 30 metres.

L3(V)

Iniciem la tirada sortint en X de la reunió, però aquest cop mirant cap dins de la xemeneia. De seguida abastarem una fantàstica estalagmita, que podrem llaçar com si fos el tronc d'una alzina. Continuarem recte amunt, encastant-nos un xic en algun punt fins que arribem a un punt de roca que hi ha al sostre de la xemeneia. A partir d'aquest punt s'inicia un flanqueig d'uns vuit metres per sortir de la xemeneia. Haurem d'anar en X, veient com es va obrint el buit sota els nostres peus. Anirem trobant fins a tres espits que van protegint la sortida. Un cop haguem xapat el darrer encara podrem llaçar un pont de roca del sostre. En aquest punt l'ambient és espectacular, donat que ja som pràcticament fora de la xemeneia i anem bastant oberts. Just passat el pont de roca hem de passar a la paret de les Xinxetes i sortir per un forat (no acabeu de sortir de la xemeneia per la dreta). Hem de sortir en el moment just, perquè si ho fem abans no passarem. Un cop fora quedem uns metres fàcils fins la reunió. 30 metres.

Descens:

Un cop al cim anem cap a l'est per un corriol poc marcat que va resseguint la paret. Poc a poc es va encarant cap al nord (direcció la via del tren). El camí aleshores va perdent alçada ràpidament fins que creuem el torrent. Seguim fins arribar a la carretera i al vehicle (20 minuts).

El que més m'ha agradat:

- Ambient cavernícola, amb estalagmites, estalactites i degotalls.
- Impressionant flanqueig de sortida, no difícil però corprenedor.
- Bona roca i molt més neta de vegetació del que ens pugui semblar d'entrada.